

ความหวังของกะทิ

ฐิติพร ไพรัตน์กร

โรงพยาบาลสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

ท่ามกลางแดดจัดร้อนระอุยามเที่ยงวัน ชายหนุ่มวัยรุ่น ดูเหมือนจะเป็นคนแปลกถิ่น รูปร่างสันทนต์ ผิวมีรอยสักลายพริ้วอยู่เต็มตัว สะพายย่าม ท่าทางเก๋ ๆ กัง ๆ เดินข้ามถนน และมุ่งตรงไปยังร้านชาที่ตั้งอยู่ริมถนนภายในหมู่บ้าน

คุณป้าร่างท้วม เดินอ้อแอ้ออกมาจากในร้าน เชื้อเชิญชายหนุ่มนั่งตรงม้าหินอ่อนที่อยู่หน้าร้าน ท่าทางการพูดคุยของชายหนุ่มมีความคล่องแคล่วแต่มีความระมัดระวังตัว ขณะที่คุยไปพลางก็ล้วงย่ามผัดตังเอาของออกมาทีละชิ้นสองชิ้น เวลาหยิบของขึ้นใหม่ออกมา ก็จะรีบเก็บของขึ้นเกากลับเข้าไปในย่ามผ้าโดยเร็ว คุณป้าตั้งอกตั้งใจฟัง เสียตายนึกที่ไม่ได้ยินเสียงบทสนทนา

แต่ก็หาได้รอดพ้นจากสายตาทั้งสองคู่ที่จับจ้องอยู่ในรถยนต์ที่ติดเครื่องจอดอยู่ริมถนนเอียง ไปจากร้านชาที่อยู่ตรงทางเล็ก ๆ ในหมู่บ้านนั้นไม่

“น้องกะทิเก็บภาพไว้เรียบร้อยแล้วใช่ไหม ภาพชัดเจนนี้อะไรเปลา”

เสียงของพี่อัมมที่เฝ้าซุ้มรถจักรยานไฟฟ้า ที่พยายามถ่ายภาพและซูมมาจากระยะไกลตลอดกระแຈประตูลอยนต

ก่อนหน้านี้พบเจอผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทั้งยาและอาหารเสริมที่เจอจากการเยี่ยมบ้านอยู่ประปราย โดยข้าพเจ้าจะทำงานในด้านปฐมภูมิซึ่งต้องลงไปเยี่ยมบ้านในชุมชนต่าง ๆ เมื่อเจอกับผลิตภัณฑ์สุขภาพที่อาจเป็นอันตรายตามที่พี่อัมให้ข้อมูลในการคอยเฝ้าระวัง ก็จะรีบนำมาเล่าให้พี่อัมฟังอยู่เสมอ

“กะทิ เดี่ยวเรารอเจ้าหน้าที่ตำรวจมาดำเนินการตรวจค้นชายคนนั้นที่เพิ่งลงมาจากรถขายยาเร่ที่ได้รับรายงาน เนื่องจากในย่านนั้นไม่แน่ใจว่าจะมีอาวุธอะไรอยู่ด้วยหรือเปล่า พี่ติดต่อประสานงานไปแล้ว ระหว่างนี้เราเฝ้าจับตาดู และเก็บหลักฐานไปก่อน”

“ไม่น่าเชื่อเลยนะคะพี่อัม เดี่ยวนี้คนขายยาเร่จะเปลี่ยนลุคไปขนาดนี้ ดูท่าทางแล้วไม่เป็นที่สังเกตเหมือนเมื่อก่อนที่จะหิ้วตะกร้าใส่ยาขายไปตามที่ต่าง ๆ”

“ผู้ขาย ก็ย่อมปรับเปลี่ยนวิธีการขาย เพื่อที่จะขายให้ได้ ไม่เว้นแม้แต่ภาพลักษณ์ของผู้ขายที่เปลี่ยนโฉมหน้าไป เราถึงต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการในการทำงานคุ้มครองผู้บริโภคให้รู้เท่าทันพวกเขาเหล่านั้น”

“น่าสงสารผู้บริโภคที่ไม่รู้เท่าทันจริง ๆ นะคะพี่อัม บางทีกว่าจะรู้ตัวก็ต้องเสียทรัพย์ ต้องเจ็บตัว หรือที่แย่กว่านั้นก็เป็นอันตรายกับชีวิตอย่างมากเลยทีเดียว”

พี่อัม เป็นต้นแบบของเภสัชกรที่ทำงานด้านคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพในระดับจังหวัดเลยทีเดียว หรือบางทีข้าพเจ้าว่าอาจจะเป็นที่รู้จักในวงกว้างกว่านั้น เนื่องจากเปรียบเสมือนที่ปรึกษาสำหรับน้อง ๆ

ในการปฏิบัติงานคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเวลานาน พี่อ้มเป็นคนรูปร่างตัวไม่ถึงกับอ้วน ดุตัน แข็งแรง พุดจาฉะฉาน มีความชัดเจนในข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับอาหารและยา และในกรณีร้องเรียนต่าง ๆ ที่มีผู้ร้องทุกข์หรือผู้เสียหาย พี่อ้มสามารถจัดการได้อย่างรวดเร็ว และสามารถดำเนินการกับผู้กระทำผิดและฝ่าฝืนมาลงโทษตามกฎหมายอีกด้วย

สักพักเจ้าหน้าที่ตำรวจมาถึงจุดที่นัดหมาย แต่ชายหนุ่มหายตัวไปก่อนที่รถตำรวจมาถึง จึงได้สอบถามคุณป้าเจ้าของร้านก็ไม่พบว่าชื่อของอะไร จากชายดังกล่าวเลยสักชิ้น และของที่นำมาเสนอขาย ก็เป็นพวกยาบำรุงชนิดน้ำราคาแพง และยาผงสมุนไพรที่รักษาได้สารพัดโรค และให้ข้อมูลว่าไม่ได้สังเกตว่าชายดังกล่าวมาที่บรณะอะไร

“คงไม่ใช่ครั้งแรกมังคะพี่อ้ม พวกที่มาขายยาเร่เนี่ยเขารู้ทางหนีทีไล่ในหมู่บ้านเป็นอย่างดี น่าเสียดายจัง คลาดกันไปนิดเดียวเอง ถ้าไม่หวังว่ามีอาวุธ กะทิดคิดว่าเราจะสามารถช่วยกันจับตัวมาค้นดู อยากรู้แน่ๆ เชียวว่าของในย่ามนี้จะมีอะไรบ้าง”

“อย่าประมาทเลยน้องกะทิ เขาอาจจะมียาอาวุธก็เป็นได้จ๊ะ พี่คิดว่าในที่สุดเราก็จะตามรอยและสืบสาวไปจนเผ่าระวางการมาของเขาในครั้งถัด ๆ ไปได้ มีอาสาสมัครหมู่บ้าน จดเลขทะเบียนรถคันที่นำพวกขายยาเร่แล้วมาส่งคนขายได้แล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ทราบเรื่องแล้ว ครั้งหน้าจะได้ดำเนินการได้ อย่าทันท่วงทีแน่นอน”

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นมาท่ามกลางความวุ่นวายตอนเวรบ่ายวันหนึ่งในห้องยา ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังช่วยงานกับการจัดยาให้คนไข้ตึกเคมีบำบัด พี่อ้มกำลังจ่ายยาและเรียกชื่อคนไข้เพื่อมารับยา ปลายสาย

แจ้งให้ไปยังห้องฉุกเฉินด่วน ข้าพเจ้าก็ได้รับไปยังจุดที่เกิดเหตุ หลังจากเตรียมข้อมูลเบื้องต้นของผู้ป่วยตามที่ได้รับแจ้ง

หญิงวัยกลางคนนอนอย่างอ่อนแรง ตามลำตัวลายพร้อยไปด้วยผื่นที่ขึ้นไปทั่วทุกอณูของร่างกายตั้งแต่หัวจรดเท้า แม้ว่าภายในห้องจะมีเสียงรถเข็นดังเอี๊ยด อ้าด พยาบาลเดินขวักไขว่ แพทย์วุ่นกับการตรวจผู้ป่วยแต่ละเตียง ผู้ช่วยพยาบาลก็ลากรถเข็นอุปกรณ์และยาฉุกเฉิน ดูซุลมุนวุ่นวาย แต่คุณป้าก็ยังคงนอนสงบนิ่ง ข้าพเจ้าเรียกชื่อป้า โชคดีที่ยังทรงสติอยู่บ้าง พยักหน้ารับรู้ และพอจะพูดคุยด้วยได้

“ป้าจะตายไหม หมอ” เสียงของคุณป้าสั่นเครือ

“เหตุใดป้าถึงคิดว่าจะตายล่ะจ๊ะ”

“ป้ารู้สึกใจไม่ค่อยดี ใจมันสั่น คันไปทั้งตัว ตั้งแต่หัวไปจนเท้า แต่อาการมันรุนแรงมากขึ้นจากที่ป้าเคยเป็น ครั้งก่อนที่เป็นก็ต้องหยุดงานไปหลายวันกว่าจะหาย มาครั้งนี้ป้าก็เลยกลัว”

“ป้าอย่ากลัวเลยนะจ๊ะ ตอนนี้ก็มาทันเวลาพอดี โชคดีนะที่รีบมาหลังจากเกิดอาการได้ไม่นาน ป้าเล่าให้ฟังหน่อยได้ไหมว่าไปซื้อยามาจากไหน เริ่มกินตั้งแต่กี่โมง”

“ป้าไปซื้อยาชุดมาจากร้านชำใกล้บ้าน ตอนกลางวันปวดฟันมาก แต่ไม่อยากไปหาหมอ เลยไปแฉะซื้อเองที่ร้านชำแล้วรีบไปทำงานต่อที่โรงงาน พอสักพักก็เริ่มมีอาการคันตามเนื้อตามตัวมาก จนทนไม่ไหว ใจสั่นจนทำงานต่อไม่ได้ เลยรีบมาโรงพยาบาล”

หลังจากได้รับข้อมูลการแพ้ยาชุดแก้ปวดฟันจากร้านชำก่อนที่จะเกิดอาการแพ้ยา จึงรีบส่งข้อมูลให้กับพี่อ้ม

ข้าพเจ้าได้แต่คาดหวังอยากให้ผู้กระทำผิดสมควรที่จะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย โดยเร็ว เพื่อจะได้ไม่เป็นเยี่ยงอย่างและเป็นอันตรายกับชาวบ้าน ต่อไปการทำงานของพี่อ้มเป็นไปด้วยความรวดเร็วและรอบคอบ ทำการสืบหาร้านชำแห่งนั้นในชุมชนโดยประสานกับผู้อำนวยการโรงพยาบาล

ส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่ และได้ให้ข้อมูลไปยังตำรวจพร้อมกับวางแผนในการสืบหาแหล่งที่น่ายามาขายให้กับร้านชำดังกล่าว

ไม่กี่วันต่อมา กรู๊ปไลน์ส่งข่าว “บุกจับร้านขายยาชุด”

ข้าพเจ้ายิ้มอย่างอึ้งอัมใจ หลังอ่านเนื้อข่าวจบ